

[Krag.]

Endelig indebærer ministerens forslag, at bemyndigelsen til at fastsætte prisstop falder bort. Jeg tror, vi i udvalget må se nærmere på hele dette problem og på, om det er tilrådeligt at lade bemyndigelsen til prisstop falde væk. Vi må regne med, at den verden, vi lever i, rummer så megen udenrigspolitisk uro og så mange ulykkelige muligheder, at der kan opstå en situation, hvor det ville være af stor betydning, om en regering havde en bemyndigelse til almindeligt prisstop. Jeg vil derfor advare imod at lade bemyndigelsen falde ud, og jeg vil henstille, at man tager dette problem op i udvalget.

Med hensyn til bestemmelserne vedrørende trustar og monopoler må vi fra vor side mene, at loven af 1937, hvor stort et fremskridt den end var i sin tid, ikke længere er tilstrækkelig. Siden da har monopolismen udviklet sig kraftigt her i landet, og alene antallet af registrerede aftaler er tredoblet. Vi ser derfor ikke, hvilken idé der kan være i stadig at holde den forældede 1937-lov i reserve, således at den kun er suspenderet. Man kan lige så godt straks se i øjnene, at en helt ny lov er påkrævet.

Handelsministeren synes imidlertid ikke meget indstillet på hurtigt at nå frem til en revision af lovens aftalebestemmelser. Handelsministeren indskrænker sig til at sige, at man må afvente resultatet af trustkommissionens arbejde. Vi er her ikke enige med handelsministeren. Som allerede fremhævet af vort partis ordfører ved finanslovdebatten må tidspunktet være kommet, hvor man tager prislovens aftalebestemmelser op til grundig revision. Handelsministeren må efter vor opfattelse allerede inden udgangen af denne rigsdagssamling kunne fremsætte forslag til en skærpelse af lovens monopolbestemmelser.

Her er vi efter vor opfattelse ved et springende punkt. Ingen kan være i tvivl om, at der her i salen er et stort flertal for en lovgivning, der virkelig effektivt tager fat på monopol- og aftaleområdet. I befolkningen er der en voksende modstand mod monopolernes tiltagende indflydelse. I vore nabolande Norge og Sverige forberedes en, såvidt det kan skønnes, meget radikal indgriben på disse områder. De skandinaviske forslag kan næppe uden videre overføres på danske forhold. Men det er svært

at se, hvorfor vi her i landet skal vente endnu en årrække, medens trustkommissionen tilendebringer sine statistiske og videnskabelige undersøgelser. De principper, der skal være ledende i en varig lovgivning, kan nok findes allerede med den viden, man nu besidder om den tiltagende monopolisering af vort erhvervsliv. Og jo længere man venter, des vanskeligere bliver opgaven. Hvis de to regeringspartier mener noget alvorligt med deres foregivne indstilling imod monopolistiske misbrug, er tiden inde til at vise det. Vi vil derfor fra vor side være indstillet på en kortvarig prislov, således at handelsministeren får nogle få måneder til at forberede et mere tilfredsstillende og varigt forslag på dette område. Og jeg kan tilføje, at hvis den højtærede handelsminister ikke føler sig foranlediget til selv at fremsætte et sådant lovforslag, vil vi fra vor side fremkomme med et.

Anker Lau: Da vi sidste gang, i maj måned, forlængede prisloven, opfordrede jeg på mit partis vegne den højtærede handelsminister til, hvis den gunstige pris- og forsyningssituation iøvrigt fortsatte, at bruge sommeren til at forberede en lovgivning, der helt kunne ophæve denne midlertidige prisbestemmende lovgivning.

Jeg takker den højtærede handelsminister, fordi dette nu er sket, selvom jeg forstår, at det her forelagte forslag ikke helt dækker det, vi havde anset for rigtigt i den øjeblikkelige situation med de forbedrede konkurrence- og forsyningsforhold.

Jeg har naturligvis med interesse lyttet til den sidste ærede talers redegørelse for sit synspunkt. Der er jo intet nyt under solen, og jeg undrer mig ikke over noget af det, der her blev sagt. Der er dog enkelte ting, som jeg allerede nu vil omtale ganske kort.

Der kom en stærkt politisk farvet bemærkning fra det ærede medlem hr. Krag om, at denne regering havde taget pengene fra forbrugerne og givet dem til landbruget. Hvis det øvrige indhold af talen havde et lige så politisk farvet præg som denne udtalelse, kunne jeg måske forbigå meget af talen lidt hurtigere. Det, der skete, var simpelthen, at eksport erhvervet fik eksportmarkedets priser og derved blev befriet for den særskat, der faktisk hvilede på en enkelt befolkningsklasse, og jeg synes godt, vi kan indrømme, at sådan er det. Endelig gav det ærede medlem